

ФАЗИТЪ НА ЖИВОТА

23-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ
КЛАСЪ (IV год.) ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА
25. III. 1925 г въ гр. СОФИЯ.

Печат. „УЧИТЕЛЪ“ — Русе.

WASNT F HA

KNNBOTA

THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO
130 St. George Street, Toronto, Ontario, Canada
M5S 1A5

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

ФАЗИТЪ НА ЖИВОТА

23-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ
КЛАСЪ (IV год.) ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА
25. III. 1925 г въ гр. СОФИЯ.

Печат. „УЧИТЕЛЪ“ -- Русе.

ФАЗИТЪ НА
ЖИВОТА

ЖИВОТЪ НА ЖИВОТА
ЖИВОТЪ НА ЖИВОТА
ЖИВОТЪ НА ЖИВОТА

ЖИВОТЪ НА ЖИВОТА

Фазитъ на живота

Размишление

„Доброта, Истина, красота това е Любовта“

Изпѣйте упражненията „Въ начало бѣ словото, Скрѣбъта си ти кажи и Богъ е Любовь“.

Човѣкътъ въ своето развитие минава цѣлъ единъ кржгъ. Всѣка четвъртина отъ този кржгъ прѣдставлява една отъ фазитѣ на неговия животъ. Първата четвъртина прѣдставлява слизане на духа въ материята — дѣтство; втората четвъртина прѣдставлява неговото възлизане — юношество; третата четвъртина прѣдставлява сжщо тѣй пжтъ на възлизане — зрѣла възраст; послѣдната четвъртина е пжтъ на слизане — преклонна възраст. Най-важна епоха прѣзъ човѣшкото развитие е минаването му въ третата четвъртина, когато човѣкъ едновременно и съзнателно живѣе, както въ физическото, така и въ духовното си тѣло. Има ли по-голъма философия отъ тази въ живота? — Нѣма. Тѣй

се обясняватъ нѣщата на физическия свѣтъ. Ако речемъ да обясняваме духовнитѣ работи на физическия свѣтъ, това значи всичко да стане на каша, т. е. да стопимъ леда. На какво ще се прѣвърне леда, като се стопи? — На вода. Както ледътъ при топенето си изгубва своята форма, така и духовнитѣ работи губятъ своята форма, ако нѣкой ученъ се заеме да ги обяснява на физическия свѣтъ. Духовнитѣ работи не могатъ да се обясняватъ по физически начинъ. Прѣдставете си, напримѣръ, че се намирате въ единъ двуизмѣренъ свѣтъ, който има само дължина и широчина, и вие искате на едно отъ сжществата въ този свѣтъ да разправяте за свѣта на тритѣ измѣрения. Какъ ще му прѣдставитѣ този свѣтъ? Понеже това сжщество живѣе въ плоскостъ какъ ще прѣдставитѣ куба? Това сжщество, колкото и да си напръга ума, нѣма да ви разбере.

И тъй кржгътъ прѣдставлява общото развитие на човѣка въ неговото повдигане. Защо човѣкътъ се е изправилъ на краката си? — За да пази равновѣсие. Въ първитѣ врѣмена на своето развитие центърътъ на тежестта у човѣка се намиралъ въ задната

часть на главата, вслѣдствие на което, за да пази равновѣсие, той ходилъ на четири крака. Обаче при постепенното еволюиране центърътъ на тежестта се измѣствалъ по-напрѣдъ въ главата, вслѣдствие на което той започналъ да я вдига нагорѣ, докато най-послѣ се изправилъ на два крака. Това станало по неволя, а не доброволно — човѣкътъ трѣбвало да пази равновѣсие.

Често нѣкой духовенъ човѣкъ се мисли много ученъ и казва: всичко въ свѣта е духовно, нѣма нищо материално. Такива хора мислятъ, че знаятъ всичко. Не, тѣ само си въобразяватъ, че знаятъ много. Ако ги питате, какво нѣщо е умътъ не знаятъ; какво нѣщо е душата — не знаятъ. Тѣ не знаятъ тия нѣща и редъ други, а казватъ, че материалнитѣ работи не прѣдставляватъ нищо че не съществуватъ материални нѣща въ свѣта и т. н.

Каго наблюдавате разни типове хора, вие казвате: този човѣкъ е интеллигентенъ, онзи е почти идиотъ, за другъ нѣкой казвате, че е егоистъ човѣкъ и т. н. Интелигентния човѣкъ е развилъ донѣкъждѣ свойтѣ способности и продължава да ги развива —

има благоприятни условия въ себе си за това. Когато казваме, че нѣкой човѣкъ е идиотъ подразбираме, че той нѣма благоприятни условия за проявление на своитѣ способности. Въ егоистичния човѣкъ пѣкъ личнитѣ чувства сж силно развити. Той се държи съ голѣмо достоинство и казва: баща ми, майка ми сж благородни хора, въ менъ тече благородна кръвь. Да, но благородството на тази кръвь не е изслѣдвача Той самъ не знае, дѣ се крие благородството на кръвьта му. Когато този човѣкъ умре и неговата кръвь се разлага по сжщия начинъ, както и кръвьта на една овца, или на единъ волъ. Земята не прави никаква разлика между неговата кръвь и тази на всички останали сжщества, които умиратъ като него. Да имашъ благородна кръвь, това подразбира да живѣешъ единъ възвишенъ, чистъ и святъ животъ. Ето защо, първото нѣщо, което се изисква отъ религиознитѣ, отъ духовнитѣ хора, е да иматъ смирение, да признаятъ, че знаятъ много малко, че отъ сега нататъкъ иматъ много да учатъ. У тѣхъ трѣбва да има великъ стремежъ за учение. Често азъ наблюдавамъ психиката на куче-

тата и виждамъ, че и тѣ мислятъ понѣкога като човѣка. Нѣкое куче върви гордо, мисли си: „Кой е като мене? Азъ зная много работи“. То те погледне измѣри те отъ главата до петитѣ като нѣкой философъ и казва: „Какво мислишъ, знаешъ ли колкото менъ?“ Спрешъ ли се до него, то веднага се обръща и бѣга. Питамъ: не сжществуватъ ли такива философи въ свѣта и между хората? — Сжществуватъ. Тия хора сж много горди, но най-малкото нещастие въ живота имъ ги уплашва, и тѣ бѣгатъ.

Казвамъ: човѣкъ трѣбва да работи върху себе си, да развива Божественото. Дѣ се крие Божественото, разумното у човѣка? — Въ прѣдната частъ на неговия мозъкъ. Интелигентността на човѣка зависи отъ устройството на бѣлото вещество въ мозъка. То е въ видъ на нишки. Самото вещество е почвата, върху която растатъ човѣшкитѣ идеи. По нишкитѣ на бѣлото вещество се опрѣдѣля характера на човѣка. Ако тия нишки не сж еднакво дълги, ражда се дисхармония въ проявата на моралнитѣ чувства, както и въ домашнитѣ и общественитѣ чувства, а сжщо тѣй и въ мислитѣ. Понѣкога

човѣкъ съ неразумното си живѣне осакатява тия нишки, и тогава животътъ му не се проявява правилно: усеща главоболия, тежестъ, сънъ и тѣмнина въ мозъка. Когато тия нишки сж нормално развити, т. е. еднакво дълги, отъ тѣхъ излиза свѣтлина. Въ духовно отношение човѣкъ прѣдставлява сборъ отъ хиляди запалени лампички. Той прилича на единъ добръ осветенъ градъ. Всички лампички въ този градъ сж правилно наредени. Това се дължи все на тия бѣли нишки въ мозъка. Нѣкой отъ тия нишки сега се образуватъ. Колкото тия нишки сж по-дълги, толкова и човѣшкиятъ характеръ е по-силенъ, т. е. моралнитѣ чувства сж по-добре развити. Тѣ се явяватъ вече като негово наслѣдство.

Въ срѣдата на човѣшкия мозъкъ се намира тѣй нареченото „летящо око на душата или вътрѣшното слънце на човѣка.“ Ако това слънце не грѣе въ човѣка, нищо не става отъ него. То играе роля на трансформаторъ въ човѣшкия организъмъ. Когато външната енергия прониква въ мозъка на човѣка, този възелъ или окото на душата, прѣпраща тази енергия по цѣлия мозъкъ. То

има и други свойства, освѣнъ това да трансформира слънчевата енергия. Въ мозъка има и другъ трансформаторъ който прѣпраща слънчевата енергия по цѣлото тѣло. Отъ правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние, както на организма, така и на чувствата. Значи, това око е трансформаторътъ на Божествена енергия въ човѣка и създава условия за неговото проявление. Слѣдователно, когато това слънце свѣти въ човѣка, въ него има радостъ и веселие. Той е вдъхновенъ, чувства се като съ крилѣ. Заоблачили се това слънце, въ човѣка настава мракъ, скръбъ и страдание. Той се намира въ ада. Ето защо, човѣкъ трѣбва да пази това слънце, да не изгасва. Въ Библията се казва, че слънцето се е създадо въ четвъртия день, слѣдъ голѣмата буря. —

Човѣшкиятъ мозъкъ, въ своето развитие, има цѣла история. Неговитѣ прародители сж низшитѣ животни. Веществото, отъ което се образувалъ мозъка, се събирало въ продължение на милиони години. Тия елементи отъ които е образуванъ мозъка, се събирали не само отъ слънцето, но и отъ цѣлата

вселена. Понеже човѣкътъ е създаденъ отъ материята на цѣлия козмосъ, той се нарича микрокозмосъ. Оттамъ, доколкото човѣкъ се намира въ правилни отношения къмъ великитѣ закони на Бога, дотолкова може да се ползува отъ благата, които Той изпраща. Щомъ човѣкъ грѣши, тия правилни отношения се нарушаватъ, и той започва да гладува. Какво означава гладуването? — Лишение отъ нищо. Затова, именно, се казва, че хората трѣбва да живѣятъ разумно.

И тѣй всѣки актъ, всѣка мисълъ въ свѣта е творческа. Вие трѣбва да знаете, че на физическия свѣтъ има два полюса. Това е единъ великъ законъ. Земята напримѣръ, има два полюса: юженъ и сѣверенъ. Може ли да се прояви животъ на полюситѣ? — Не може. Съврѣменната наука казва, че всичко въ свѣта се движи — нищо не е въ застой. Питамъ тогава: дѣ е животътъ на двата полюса? Отъ сѣверния полюсъ има едно топло течение къмъ екватора. Отъ южния полюсъ пъкъ има друго топло течение къмъ екватора. Тия двѣ течения сж магнетични и разнородни, затова при срѣщането си образуватъ топлина. Животътъ отъ двата полюса

се изразява въ еkvатора, по причина на което растителността тамъ е най-богата и разнообразна. И въ човѣка има два полюса: единиятъ полюсъ е главата, другиятъ — стомахътъ. Човѣшкото сърце пъкъ прѣдставлява еkvатора, затова се казва, че животътъ е въ сърцето. Въ ума си човѣкъ е студень, като сѣверния полюсъ; въ стомаха сжщо е студень. Човѣкъ като яде не е ли студень? Щомъ му попадне нѣщо за ядене, приема го въ себе си и не иска да знае. Въ човѣшкото сърце, обаче, има нѣщо добро. На сѣверния полюсъ има животъ, но не може да се прояви, понеже сжществата тамъ сж голѣми алтруисти, та всичко, каквото иматъ изпращатъ на еkvатора. Щомъ нѣма животъ на сѣверния полюсъ, тамъ не ставатъ прѣстжпления. На еkvатора има животъ, има и прѣстжпления.

Ще ви запитамъ: на какво се дължи борбата, която става въ човѣка? — На стрелението му да се очисти отъ ненужния материалъ въ него. Какво прѣдставлява този ненужень материалъ? — Той е извѣстна материя въ казмоса, която се дължи на изо-станали сжщества въ своето развитие. Тази

материя по-лепва по струитѣ на живота и днесъ тя трѣбва да се филтрира, да се отдѣли отъ чистата материя. Ние които сме дошли на земята, не трѣбва само да знаемъ, какъ да живѣемъ, но трѣбва да прѣчистимъ своя животъ, да прѣчистимъ ума и сърцето си, за да бждемъ здрави. Първото правило: за да бждете здрави, главата ви трѣбва да бжде студена, да не приижда въ нея много кръвъ, да се прѣдизвиква възпаление, краката ви, пъкъ трѣбва да бждатъ топли. Истинатъ ли краката ви, стоплете ги. Когато мисълта е чиста, безъ примѣси, не се явява горещина въ нея, и главата е студена. Въ мозъка трѣбва да има свѣтлина съ много малко топлина, безъ горещина. Топлината е символъ на Божия животъ. Значи на ума трѣбва свѣтлина, а на сърцето топлина. Свѣтлината на физическия свѣтъ има по-силни вибрации отъ топлината, а въ Божествения свѣтъ Любовта има по-силни вибрации отъ свѣтлината. Следователно, умътъ не е въ състояние да обича. Дойде ли до любовъ, той се оплита, като муха въ паяжина. Вие можете да си прѣдставите съ ума различни форми, но не и да обичате.

Съ ума можете да опрѣдѣляте красотата и цѣнитѣ на формитѣ, но не може да обичате. Вие трѣбва да работите върху сърцето си, да го поставите на своето мѣсто, защото днесъ умътъ е заелъ мѣстото на сърцето. То трѣбва да се повдигне на своята висота, да проявява чувствата си правилно, безъ да ги стѣга, безъ да ги парализира.

Сега хората се учатъ да живѣятъ правилно, но въ това си стремление тѣ по скоро се научаватъ да грѣшатъ, да лъжатъ. Дѣтето не знае какво нѣщо е лъжа, какво нѣщо е кражба, но често майка му казва: „Слушай мама, ти не трѣбва да лъжешъ, да крадешъ, да мразишъ и т. н.“ Тя му говори за редъ отрицателни прояви въ живота, и по този начинъ му открива всички тия слабости, а послѣ се мъчи да го отвиква отъ тѣхъ. При новото възпитание на дѣцата ще се казва да говорятъ Истината, а за лъжата и дума да не става. Богъ каза на първитѣ хора въ рая: „Въ който день ядете отъ плодетѣ на дървото за познаване доброто и злото, ще умрете.“ Какъ дойде съблазънъта, съмнѣнието въ тѣхъ? — Чрѣзъ дявола. Той ги запита: „Защо не ядете отъ това дърво?

Така се внесе първото съмнѣние въ тѣхъ. Той имъ каза: „Азъ зная, че Господъ ви забрани това, защото, ядете ли отъ това дърво, ще станете богове. Богъ не ви е казалъ Истината. Той не иска да станете като Него, затова ви забранява да ядете отъ това дърво.“ Дяволътъ по този начинъ внесе първата лъжа въ тѣхъ. Той ги учеше по отрицателенъ пжтъ.

И тъй вие трѣбва да започнете съ положителната страна. Не трѣбва да казвате, че нѣма да лъжите, че трѣбва да бждѣте, търпеливи, да живѣете добръ и т. н. Вие желаете да бжде всичко това но то не става. Затова трѣбва да си кажете: Богъ люби всички същества еднакво. Казвамъ: ако Богъ люби всички, за васъ въпросътъ е свършенъ, нѣма какво да говорите за себе си. Кажете ли си, че ще бждете като Бога, вие падате въ изкушение. Достатъчно е единъ да люби свѣта, а такъвъ има вече. Въ това седи философията на живота. Вие казвате: азъ не мога ли да любя? — Можешъ, но знайте, че вашата любовъ нѣма да помогне нищо на свѣта. Само Богъ люби, а ние хората, изразяваме Бо-

жията Любовъ. Кажете ли, че ще бъдете умни, пакъ ще забатачите. Кажете; Богъ е всемждъръ. Кажете ли така, това подразбира че тази велика Мждростъ нѣма да ви ограничи съ нищо, и вие сами по себе си, ще бъдете мждри, ще участвувате въ тази мждростъ. Всичко въ свѣта е на наше разположение. Ще си кажете; каквото е отношението на Бога спрѣмо ангелитѣ, такова е и спрѣмо мене. Богъ дава еднакво и на ангела, и на мене, но азъ, като по-низше сжщество отъ ангела, не мога да използвамъ всичката енергия, която Той изпраща къмъ мене. Затова, отъ тази енергия се ползуватъ други по низши сжщества отъ менъ. Обаче, единъ день тази енергия пакъ ще се върне къмъ менъ, защото нищо въ природата не се губи.

Казвамъ: ще знаете вече двѣ важни формули. Първата формула; Богъ е Любовъ, Той люби всички сжщества. Втората формула: Богъ е Мждростъ, Той е всемждъръ. Че Богъ е любовъ, това е велика идея, отъ която трѣбва да се проникнете напълно. Като държите тази мисль въ ума си тя ще ви донесе много блага, Обаче, любовта не се

изявява въ видима форма. Това, което обича, е невидимо за физическите очи. И така трѣбва да бжде. Щомъ имашъ видимъ обектъ на любовта, ти ще се намѣришъ въ противорѣчие. Противорѣчието съществува въ формите на нѣщата. Всѣка външна форма трѣбва да бжде за васъ само като единъ фаръ. Външната форма на човѣка трѣбва да бжде за васъ фаръ, къмъ който да се стремите. Този фаръ казва: азъ не искамъ да ме обичате; моята задача е да освѣтлявамъ пѣтя ви, да ви спасявамъ отъ нещастие. Безъ мене вие ще се изгубите въ бурното море, затова, ще ви посочвамъ пѣтя докато влезете въ пристанището. Значи, всѣки вашъ приятелъ е фаръ, който ви показва пѣтя къмъ пристанището. Всѣки вашъ учителъ ви показва идейното въ живота.

Та казвамъ: този е начинътъ, по който трѣбва да мислите. Фаровете сж различно напразени. Свѣтлината на едни отъ тѣхъ не е постоянна, тѣ се въртятъ ту на една, ту на друга страна, и така обръщатъ вниманието на хората. Такива хора има въ свѣта. За тѣхъ казватъ: този човѣкъ не е еднакъвъ ту светне, ту загасне. Той нарочно е създаденъ такъвъ,

за да обръща вниманието на хората. Всички наредби въ свѣта сж разумни, затова и ние трѣбва да използваме живота разумно. Ние трѣбва да бъдемъ благодарни за всичко онова, което Богъ е създалъ на земята. Колкото малко и да ви е далъ Богъ, за днешното ви е достатъчно. Бждащето ви носи хиляди други блага. Сегашнитѣ ви опитности и страдания ще узрѣятъ за въ бждеще, и тогава ще гледате на тѣхъ като на голѣми придобивки. Ще казвате: добръ стана, че прѣживѣхъ толкова страдания въ живота си. Следъ време всички в ши страдания ще се прѣвърнатъ въ скжпоцѣнни камъни. Днесъ тѣ сж голѣми трѣне, дѣто боднатъ, кръвь протича, но за въ бждаще отъ тѣхъ ще излѣзе нѣщо красиво. За сега вие не можете да примирите злото и доброто, не можете да примирите страданията, но нѣкога ще видите добрата имъ страна, ще разберете, защо животътъ ви се проявилъ така, а не по другъ начинъ.

И тъй, вие ще имате търпѣние, докато Богъ реализира своя планъ на земята. Този планъ е далеченъ. Щомъ съзнавате, че Богъ е Любовь, че Богъ е всемждъръ, трѣбва да

знаете, че всичко става за добро. Въ писанието се казва: „Всичко съдѣйствува за добро на онѣзи, които любятъ Бога.“ Азъ казвамъ: „Всичко съдѣйствува за добро на онѣзи, които Господъ люби.“ Азъ вземамъ стиха въ тази смисълъ, именно, защото човѣшката любовъ не е постоянна, а Божията е постоянна. Вие казвате: дали Господъ ни люби? Спомнете си първата формула: Богъ люби всички същества еднакво. Следователно, дѣто живѣе Божията любовъ, злото ще се прѣвърне на добро, скръбта ще се прѣвърне на радостъ.

Доброта, Истина, красота това е Любовта“

